

ΤΟ ΠΑΛΗΟ ΒΙΟΛΙ

"Ακουσε τ' απόκοσμο, τὸ παλὸ βιολί,
μέσα στὴ νυκτερινὴ σιγαλιὰ τοῦ 'Απρίλη.
στὸ παλὸ κουφάρι του μιὰ ψυχὴ λαλεῖ
μὲ τ' ἀχνὰ κι' ἀπάρθενα τῆς ἀγάπης χεῖλη.

Καὶ τ' ἀθδόνι τ' ἀγρυπνο καὶ τὸ ζηλευτὸ
ζήλευσε κ' ἐσώπασε κ' ἐσκόμφε κ' ἐσάθη,
γιὰ νὰ δῆῃ περήφανο τί πουλί εἶν' αὐτό,
ποῦ τὰ λέει γλυκὺ ερα τῆς καρδιάς τὰ πάθη.

Ὡς κι' ὁ γκιώνης τ' ἄχαρο, τὸ δειλὸ πουλί,
μὲ λαχτάρ' ἀπόκρυφη τὰ φτερά τιάζει
καὶ σωπαίνει ἀκούοντας τὸ παλὸ βιολί
γιὰ νὰ μάθῃ ὁ δύστυχος πῶς ν' ἀναστενάξῃ.

Τί κι' ἂν τρώῃ τὸ ξύλο του τὸ σαράκι; τί
κι' ἂν περνῶν ἀγύριστοι χιόνιοι κι' ἄλλοι χρόνοι;
Πεῖδ γλυκεῖὰ καὶ πεῖδ ὄμορφη καὶ πεῖδ δυνατὴ
ἢ φωνὴ του γίνετα ὅσο αὐτὸ παληώνει.

Εἶμ' ἐγὼ τ' ἀπόκοσμο, τὸ παλὸ βιολί
μέσα στὴ νυκτερινὴ σιγαλιὰ τοῦ 'Απρίλη'
στὸ παλὸ κουφάρι μου μιὰ ψυχὴ λαλεῖ
μὲ τῆς πρώτης νεότητος μου τὰ δροσάτα χεῖλη.

Τί κι' ἂν τρώῃ τὰ σπλάγγχρα μου τὸ σαράκι; τί
κι' ἂν βαδίζω ἀγύριστα χρόνο μὲ τὸ χρόνο;
Πεῖδ γλυκεῖὰ καὶ πεῖδ ὄμορφη καὶ πεῖδ δυνατὴ
γίνετα ἢ ἀγάπη μου ὅσο ἐγὼ παληώνω.

* Ἰωάννης Πολέμης

ἐξεί και τὸν ἀδελφὸ του, τὸν αἰμίλιτο ἐπίσης.
Χαιτῆ Σγουρομάλλη πισθάγωνα δεμένον. Σπαραχ-
τικὴ ἦταν ἡ συνάντησις τῶν δύο ἀδελφῶν. Ὁ Σγου-
ρομάλλης εἶδε τὸν ἀδελφὸ του σ' ἐξεί τοιο οἰκτρό
κατάντημα κ' ἔρωτες μιὰ χρονίη σὰ λαβομένου λιον-
ταριοῦ :

— Γιάννη μου !

Τὸ θῆμα ποῦ ἀντίκρισε τὸν ἀδελφὸ του μὲσ' ἀπὸ
μιὰ αἰματίνη σκέπη, μούγγασε βιθαῖα, συνεζλονίσθη,
κ' ἔχασε τίς αισθήσεις του ἐπάνω στὸ ἐδῶλιο τῆς
φρίκης.

Ὁ Σγουρομάλλης τέττωσε τὸ κορμὶ μπροστά, θέλησε νὰ σπάσῃ
τὰ δεσμά του ἀλλ' οἱ στρατιῶτες τὸν κρατοῦσαν στερεὰ ἀπὸ τὰ
σχοινιά καὶ τοῦ ἐματῶσαν κάθε προσπάθεια.

Ὁ ἱστορικὸς λέγει ὅτι καὶ γενετικὸς Ὀθωμανίδες θεώματα τὸ
μαρτύριον ἐκλαθῆρον, αἰῶν δι καὶ ἀπέρησιν !...

Ὁ Σγουρομάλλης ἄρχισε ἀξαρνα νὰ κοιτάξῃ γύρω σὰν σαστι-
σμένος κ' ἔπειτα ἄφησε ἕνα κρυφὸ καγχασιμὸ, παραταταμένο. Εἶ-
χε τρελλαθεῖ !...

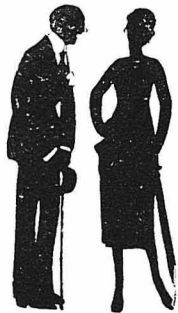
Τὸ μαρτύριο τοῦ Δασκαλογιάννη, ἐσυνεχίσθη μέσα σὲ βρισιές,
κατάρες καὶ ἀλαλαγμοῦς. Τώρα ἐβροθῆσαν καὶ ὁ ἄλλος Δῆμος, ἐ-
κείνος ποῦ κρατοῦσε πρῶτα τὸν καθρέφτη. Καὶ οἱ δύο ἀπαίσιοι
Τούρκοι ἐξοβαν ἀπὸ τὸ σῶμα λουριδες καὶ τίς ἔρωιγαν γύρω,
φωναζόντας :

— Πάρτε πετὶ γιὰ παπούτσι ! Πάρτε σκυλοπέτσι κιαφίρι-
ζο !...

Τέλος ὁ Ἄγγελος τοῦ θανάτου ἐπῆρε τὴν ψυχὴ τοῦ μάρτυρος
καὶ ἡ τραγωδιὰ ἐτελεύτωσε.

Τὸ σῶμα τοῦ Δασκαλογιάννη, ἔμεινε ἔτσι ἐκτεθειμένο δύο μέ-
ρες. Τὴν τρίτη μέρα Κυριακὴ βράδιν, ὁ Πασὰς ἐπέτρεψε στοὺς
Χριστιανοὺς νὰ τὸ θάψουν κρυφά. Βεθῆκαν
τέσσαρες τολμηροὶ ἄντρες οἱ ὁποῖοι ἐπῆραν
τὸ πῶμα καὶ τὸ ἐνταφίασαν ὄχι στὸ νεκρο-
ταφεῖο ἢ σὲ μνημεῖο χριστό, ἀλλὰ σ' ἕνα
λάκκο νοτιανατολινα τῆς Ἀκ—Τάπιας,δέμα
βήματα μακριά,—καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι.

"Ἦτανε περασμένα μεσάνυχτα. Οἱ τέσ-
σαρες Ἡρακλειώτες ἐτόλιξαν τὸ βασανισμένο
σῶμα μέσα σ' ἕνα καθαρὸ σεντόνι καὶ τὸ
κατέβασαν στὸ λάκκο. Καὶ ὁ γέρο παπᾶς
ποῦ κρατοῦσε ἕνα φαναράκι γιὰ νὰ φωτί-
ξῃ τὴν πένθιμη σκηνή, μὲ χαμηλὴ φωνὴ
ἔδεδετο : « Ὑπερ ἀμπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ
μάρτυρος Ἰωάννου ! »

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Δύο κύριοι ποῦ βρισκόντουσαν μόνοι σ' ἕνα διαμέρισμα τοῦ
σιδηροδρόμου Μασσαλίας-Παρισίων, ἀνοῖξαν χωρὶς πολλὲς δια-
τυπώσεις, συζήτηση, ὅπως συμβαίνει πάντα μεταξὺ ταξι-
διωτῶν.

— Ἐγὼ, εἶπε ὁ ἕνας ταξιδεύω, γιὰ ἐμπορικὲς ἐργασίες...

Ἐμπορεῖμαι μετὰξια. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς οἱ δουλειές
μας δὲν πᾶνε τώρα καὶ πολὺ καλά... Ὡστόσο βγάξω καθαρά
καρμὶ ἢ εἰκοσαριὰ χιλιάδες φράγκα τὸ χρόνο.. Τὶ νὰ κάνω
κανεῖς στὶς δύσκολες περιστάσεις ποῦ βρισκόμαστε ; . . Καὶ σεῖς,
ταξιδεύετε γιὰ ἐργασίες ;

— Ναι, γιὰ ἐργασίες.

— Καὶ γιὰ τί εἶδους ἐργασία, ἂν ἐπιτ ἔπετε ; ...

— Μὰ, νὰ σᾶς πῶ, δὲν ξέρω καὶ γῶ ἂν πρέπει νά...

— Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω : ἐπαγγελματικὰ μυστικά.
Ἰκανοποιεῖστε τοῦλάχιστο ;

— Ἄρκετά.

— Πόσο δηλαδή, ἀπάνω—κάτω.

— Ἐρχεται χρονιά ποῦ βγάξω κ' ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα,
ἄλλοτε παλὶ μοναχὰ εἰκόμο... Ἐξαρτᾶται...

— Διάβολε ! διάβολε !... Μὰ ποῖς εἶνε ὁ κλειδος τῆς ἐρ-
γασίας σας ; Τὶ εἶδους ὑποθέσεις ἔχετε ;

— Ὅ,τι μοῦ παρουσιαστέι. Τίποτα φόνιοι, κλοπές, δηλη-
τηριάσεις, ἀνατινάξεις κτιρίων στὸν ἀέρα... Ἐξαρτᾶται, καθὼς
σᾶς εἶπα...

Ὁ μεταξέμπορος ἄλλαξε ὅλα τὰ χρώματα
τῆς ἱρδος καὶ μαζεύτηκε στὴ γωνίτσα του, χωρὶς
νᾶχη πεῖα τὴ δύναμι ν' ἀνοῖξῃ τὸ στόμα του...

"Ἦτανε σὰ μισοπεθαμένος ἀπ' τὸ φόβο του.

Τέλος ἐφθασαν στὸ Παρίσι. Πρὶν ἀκόμα κα-
λοσταθεῖ τὸ τραῖνο ἀνοῖξε ἡ πόρτα τοῦ διαμερί-
σματος καὶ μπήκε μ' ἕνα ἑνωματάρχης ὁ ὁποῖος
χαιρέτησε σὲ στάση προσοχῆς τὸν τρομερὸ κακοῦρ-
γο καὶ τοῦ εἶπε :

— Τ' ἀμάξι τοῦ Εἰσαγγελέως σᾶς περιμέ-
νει, κύριε δικηγόρε !

Ὁ τρομερὸς κικοῦργος ἦταν ὅ... περίφημος
Γάλλος δικηγόρος καὶ ἱστορικὸς κ. Ἄνρη Ρομπέρ,
ὁ ὁποῖος ἐξελέγη βραδύτερον καὶ μέλος τῆς Γαλ-
λικῆς Ἀκαδημίας !...

ΡΟΔΑ ΚΙ' ΑΓΚΑΘΙΑ

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, Ὁ ΕΡΩΤΑΣ, Ὁ ΓΑΜΟΣ, Ἡ ΖΗΛΕΙΑ

Μὴ ζητεῖτε ποτὲ ἀπὸ μιὰ γυναίκα νὰ σᾶς δώσῃ τὴν καρδιά
τῆς. Ὑπάρχει φόβος νὰ τῆχῃ νᾶχη καρδιά καὶ... νὰ σᾶς τὴν δώσῃ !

Τὸ φιλὶ μιλάει ὅλες τίς γλώσσες τοῦ κόσμου.

Ἐλάχιστοι ἄνδρες μποροῦν νὰ μείνουν ψυχροὶ μπρῶς σὲ μιὰ
γυναίκα ποῦ... δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ὑποφέρῃ !

Ὁ ἄνδρας ποῦ ἔχει τὴ γνώμη ὅτι ὅλες ἡ γυναῖκες μοιάζουν
μεταξὺ τους, πρέπει... νὰ παντρευθῇ τὸ ταχύτερον !

Γιὰ νὰ λημονήσῃ κανεῖς, δὲν εἶνε ποτὲ ἀργά...

Γυναῖκες, ποῦ θὰ ἤθελαν νὰ ἦσαν ἄνδρες, εἶνε μόνον ἐκείνες
ποῦ... δὲν ἔχουν καταλάβῃ ἀκόμη ὅτι εἶνε
γυναῖκες.

Ὁ μόνος ἔρως ποῦ μοιάζει μὲ τὸν πρῶτο
εἶνε ὁ... τελευταῖος !

Οἱ ἄνδρες ἀγαποῦν τίς γυναῖκες καὶ συ-
χαίνονται τὸ γάμο. Ἡ γυναῖκες ἀγαποῦν
τὸ γάμο καί...

Ἡ γυναῖκες δὲν εἶν' εὐχαριστημένες
παρὰ ἀφοῦ παντρευθοῦν. Καὶ δὲν εἶνε εὐ-
τυχεῖς παρὰ...ἀφοῦ χωρῖσούν !

